

Klasa: 500-01/11-01/03

Urbroj: 5030104-11-3

Zagreb, 29. rujna 2011.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o edukacijsko-rehabilitacijskoj djelatnosti

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 129. u vezi sa člankom 151. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 71/2000, 129/2000, 117/2001, 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 69/2007, 39/2008 i 86/2008), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o edukacijsko-rehabilitacijskoj djelatnosti.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. Darka Milinovića, dr. med., potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra zdravstva i socijalne skrbi, Antu-Zvonimira Golema i Dražena Jurkovića, državne tajnike u Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi, te Tatjanu Katkić Stanić i Dubravku Jadro, ravnateljice u Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi.

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl. iur.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKOJ DJELATNOSTI**

Zagreb, rujan 2011.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKOJ DJELATNOSTI

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti, dužnosti, stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije te nad provođenjem edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti u Republici Hrvatskoj kao djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na magistre edukacijske rehabilitacije primjenjuju se i na osobe koje su završile visokoškolsko obrazovanje na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu, odnosno Fakultetu za defektologiju kao redovni ili izvanredni studij a prema prethodnim programima studija za smjer defektolog - učitelj, defektolog - odgajatelj, defektolog - opći smjer, defektolog - rehabilitator ili su završili dvopredmetni studij defektologije, ako im je jedan od predmetnog studija bilo područje: mentalna retardacija, oštećenje vida, oštećenje sluha ili tjelesno oštećenje.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na magistre edukacijske rehabilitacije primjenjuju se na odgovarajući način i na sveučilišne prvostupnike edukacijske rehabilitacije koji sudjeluju u procesu pružanja edukacijsko-rehabilitacijskih usluga.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju njega, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 2.

Edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost čine pojedinačno ili skupno usmjereni edukacijsko-rehabilitacijski postupci te mjere utemeljene na načelima i spoznajama edukacijsko-rehabilitacijskih znanosti i prakse koja obuhvaća:

- rano otkrivanje - rano uočavanje rizika za moguće odstupanje od tipičnog razvoja, okolinskih prepreka i drugih nepovoljnih čimbenika te upućivanje na dijagnostiku,
- timsku dijagnostiku - sudjelovanje u interdisciplinarnom dijagnostičkom timu,
- procjenu potreba za podrškom, procjenu u svrhu izrade individualiziranih programa poticanja, osobno usmjerenih i obiteljski usmjerenih planova podrške, procjenu profesionalnih interesa i sposobnosti,
- ranu intervenciju - program rane intervencije usmjeren na poticanje određenih razvojnih područja u cilju ublažavanja i prevencije daljnjih razvojnih teškoća i stvaranjem većih mogućnosti za uključivanje u redovne oblike odgoja i obrazovanja, odnosno prevenciju institucionalizacije. Provodi se u obitelji i podrazumijeva individualizirani obiteljski program podrške (neposredan rad s djetetom, savjetovanje i edukacija roditelja), posredovanje i sudjelovanje u tranzicijskom programu,
- promicanje prava djece s teškoćama u razvoju i njihovih roditelja, kao i osoba s invaliditetom u zajednici - javni rad usmjeren na upoznavanje i senzibilizaciju javnosti

za podizanje razine svijesti o pravima osoba s invaliditetom te primjenu načela izjednačavanja mogućnosti na sljedećim područjima djelovanja:

- a) promicanje važnosti obiteljskog života,
 - b) naglašavanje preduvjeta za neovisno življenje u zajednici,
 - c) promicanje dostupnosti redovitog osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja za djecu s teškoćama u razvoju i podrške koja im je potrebna,
 - d) promicanje kvalitetnije zdravstvene zaštite djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom,
 - e) promicanje jednakog pristupa socijalnim uslugama za osobe s invaliditetom,
 - f) promicanje pristupačnosti u zajednici uklanjanjem prostornih prepreka i omogućavanjem pristupa informacijama,
 - g) izjednačavanje mogućnosti studenata s invaliditetom u sustavu visokog obrazovanja,
 - h) promicanje aktivne participacije osoba s invaliditetom u području profesionalne rehabilitacije, zapošljavanja i rada,
 - i) promicanje zaštite osoba s invaliditetom i ostvarivanja ljudskih prava i temeljnih sloboda na ravnopravnoj osnovi s drugim osobama,
 - j) promicanje razvitka i afirmacije kreativnih mogućnosti osoba s invaliditetom u svrhu ravnopravnog uključivanja u kulturni život,
 - k) promicanje sudjelovanja osoba s invaliditetom u svim oblicima javnog života i svim procesima političkog odlučivanja,
 - l) promicanje razvoja odgovarajućih uputa, obrazovanja i sredstava potrebnih za sudjelovanje u rekreativnim, športskim aktivnostima i raznodni za osobe s invaliditetom,
 - m) promicanje značaja djelovanja udruga osoba s invaliditetom i učinkovite suradnje između tijela državne vlasti i organizacija civilnog društva, a s ciljem smanjivanja socijalne isključenosti,
 - n) promicanje dostupnosti istraživanja i podataka za unapređenje i sudjelovanje osoba s invaliditetom u svim segmentima društvenog života u svrhu poboljšanja kvalitete njihova života na multidisciplinarni način,
 - o) promicanje međunarodne suradnje i praćenje međunarodnih programa razvoja, uključivanjem osoba s invaliditetom u donošenje odluka koje se odnose na ostvarivanje njihovih prava,
- edukacijsko-rehabilitacijske individualne i/ili grupne postupke i programe: bazična perceptivno-motorička stimulacija; poticanje perceptivno-motoričkog razvoja; rehabilitacija igrom; poticanje senzorne integracije; rehabilitacija putem pokreta; peripatologija; primijenjena analiza ponašanja; strukturirani programi s vizualnom podrškom; sustavi augmentativne i alternativne komunikacije, uključujući znakovni i slikovni jezik i Braillovo pismo; kognitivne strategije učenja; tehnike individualnog i grupnog poučavanja; poticanje razvoja kognitivnih, praktičnih i socijalnih kompetencija; poticanje harmoničnih odnosa s vršnjacima; poticanje osobnog i socijalnog razvoja u grupi, poticanje razvoja prirodnog kruga podrške (obitelj, rodbina, prijatelji, poznanici itd.), spolni odgoj i edukacija, osnaživanje za samozastupanje, programi podrške u sustavu zapošljavanja te organiziranog stanovanja, modeli osobno i obiteljski usmjerenog planiranja podrške, programi profesionalnog razvoja, tranzicijski programi, metode kreativne terapije i art/ekspresivnih terapija, metode komplementarnih terapija, kao i široki spektar drugih rehabilitacijskih postupaka u području rehabilitacijske medicine, psihosocijalne onkologije, asistivne i rehabilitacijske tehnologije,

- odgojno-obrazovni rad s djecom s većim teškoćama u razvoju, uključujući predškolski odgoj, osnovnoškolski odgoj i obrazovanje, profesionalnu izobrazbu i radno osposobljavanje te cjeloživotno učenje odraslih osoba s invaliditetom,
- koordinaciju podrške u različitim sustavima u svrhu zastupanja, upućivanja i praćenja korisnika,
- edukacijsko-rehabilitacijsku superviziju – podršku u unaprjeđenju profesionalnih kompetencija i poboljšavanju usluga koje se pružaju korisnicima,
- konzultaciju/savjetovanje - oblik podrške djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom,
- suradnju - dobrovoljna, ravnopravna, formalna i neformalna, zajedničkim ciljevima usmjerena aktivnost radi ostvarivanja primjerene podrške i produktivnog rješavanja potreba djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom,
- timski rad - sudjelovanje u donošenju zajedničke odluke na temelju multidisciplinarnе procjene o klasifikaciji teškoće, primjerenom obliku rane intervencije, školovanja, profesionalnog obrazovanja i radnog osposobljavanja, zapošljavanja i sl.,
- edukacijske aktivnosti - uključuju naobrazbu pojedinaca i skupina u ovladavanju općim i specifičnim edukacijsko-rehabilitacijskim znanjima i vještinama u cilju stjecanja profesionalnih kompetencija edukacijsko-rehabilitacijske naobrazbe,
- edukacijsko-rehabilitacijska stručna i znanstvena istraživanja - uključuju temeljna, primijenjena i razvojna istraživanja u svrhu produbljivanja spoznaja na području edukacijsko-rehabilitacijske znanosti i unaprjeđenja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,
- edukacijsko-rehabilitacijsku evaluaciju - evaluacija svih edukacijsko-rehabilitacijskih postupaka, programa i načina djelovanja, povezana sa sustavima stručne i znanstvene dijagnostike i procjene.

II. UVJETI ZA OBAVLJANJE EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKE DJELATNOSTI

Članak 3.

Pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti ima magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije koji su upisani u Imenik Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora te imaju odobrenje za samostalan rad (licenca).

Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti ima magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije koji je zaposlen na radnim mjestima stručnog suradnika u predškolskim i školskim ustanovama i ima odobrenje za rad izdano od Agencije za odgoj i obrazovanje.

Sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije imaju pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti samo pod nadzorom magistra edukacijske rehabilitacije.

Članak 4.

Opći uvjeti za obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti jesu:

- završen diplomski/preddiplomski sveučilišni studij Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta u Republici Hrvatskoj ili nostrificirana diploma inozemnog fakulteta,
- položen stručni ispit,
- državljanstvo Republike Hrvatske,
- znanje hrvatskog jezika u govoru i pismu,
- upis u Imenik Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora,
- odobrenje za samostalan rad (licenca).

Iznimno od odredbe stavka 1. podstavka 3. ovoga članka, stranci mogu obavljati edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u Republici Hrvatskoj prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj.

Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora u postupku davanja odobrenja za samostalan rad.

Državljeni država članica Europske unije i stranci moraju poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom edukacijsko-rehabilitacijske usluge i položiti stručni ispit sukladno propisima Republike Hrvatske.

III. PRESTANAK PRAVA ZA OBAVLJANJE EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKE DJELATNOSTI

Članak 5.

Magistru edukacijske rehabilitacije i sveučilišnom prvostupniku edukacijske rehabilitacije prestaje pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti ako:

1. izgubi hrvatsko državljanstvo,
2. izgubi poslovnu sposobnost,
3. postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,
4. mu je izrečena sigurnosna mjera zabrane obavljanja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,
5. je disciplinskom kaznom tijela Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora izgubio pravo na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti.

IV. ODOBRENJE ZA SAMOSTALAN RAD

Članak 6.

Magistru edukacijske rehabilitacije i sveučilišnom prvostupniku edukacijske rehabilitacije koji je upisan u Imenik magistara edukacijske rehabilitacije, odnosno Imenik sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora daje odobrenje za samostalan rad.

Odobrenjem za samostalan rad dokazuje se stručna osposobljenost magistra edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišnog prvostupnika edukacijske rehabilitacije za samostalno obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti na području Republike Hrvatske.

O davanju odobrenja iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora odlučuje rješenjem protiv kojega nije dopuštena žalba, već se protiv njega može pokrenuti upravni spor.

Magistrima edukacijske rehabilitacije - strancima Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora daje odobrenje za samostalan rad na vrijeme određeno propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj.

Uvjete za davanje odobrenja za samostalan rad magistra edukacijske rehabilitacije propisuje općim aktom Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora.

Članak 7.

Magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije imaju pravo i obvezu stručnog usavršavanja, stalnim obnavljanjem stečenih znanja i usvajanjem novih znanja i vještina, u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja edukacijske rehabilitacije.

Magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije obvezni su svakih šest godina proći provjeru stručnosti pri Hrvatskoj komori edukacijskih rehabilitatora radi obnavljanja odobrenja za samostalan rad na poslovima edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti.

Uvjete za obnavljanje i oduzimanje odobrenja za samostalan rad magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije propisuje općim aktom Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora.

Članak 8.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Poslodavac je obvezan omogućiti magistru edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišnom prvostupniku edukacijske rehabilitacije stručno usavršavanje u opsegu potrebnom za obnavljanje odobrenja za samostalan rad.

Sadržaj, rokove i postupak trajnog stručnog usavršavanja magistara edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije općim aktom propisuje Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora.

V. PRIPRAVNICI

Članak 9.

Nakon završenog obrazovanja magistri edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije obvezni su osposobiti se za samostalan rad.

Pripravnički staž magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije traje godinu dana, te se obavlja u zdravstvenim ustanovama,

ustanovama za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju, osnovnim školama, predškolskim ustanovama, domovima socijalne skrbi i drugim pravnim osobama koje pružaju edukacijsko-rehabilitacijske usluge.

Pravne osobe iz stavka 2. ovoga članka koje pružaju edukacijsko-rehabilitacijske usluge obvezne su primati magistre edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišne prvostupnike edukacijske rehabilitacije na pripravnički staž prema mjerilima koje će pravilnikom uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora utvrditi ministar nadležan za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: ministar).

Pripravnički staž može se obavljati kod magistra edukacijske rehabilitacije koji obavlja privatnu praksu, koji ima najmanje pet godina radnog iskustva u struci te kojeg je za to ovlastio ministar.

Nakon obavljenog pripravničkog staža magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije polažu stručni ispit pred povjerenstvom ministarstva nadležnog za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), ili u drugoj djelatnosti gdje je obavljen pripravnički staž.

Uvjeti za obavljanje pripravničkog staža i polaganje stručnog ispita odnose se i na strance i državljane država članica Europske unije.

Sadržaj i način provođenja pripravničkog staža, uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora pravilnikom propisuje ministar.

Članak 10.

Na magistre edukacijske rehabilitacije pripravnike te na sveučilišne prvostupnike edukacijske rehabilitacije pripravnike na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o čuvanju profesionalne tajne, o stjecanju i prestanku prava na obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti te druge odredbe kojima se uređuje položaj magistara edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

VI. ORGANIZACIJA I OBAVLJANJE EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKE DJELATNOSTI

Članak 11.

Magistar edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije može obavljati edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u radnom odnosu ili u privatnoj praksi.

Magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije u radnom odnosu obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u ustanovama u kojima se obavlja djelatnost zdravstva, znanosti, odgoja i obrazovanja i socijalne skrbi.

Više magistara edukacijske rehabilitacije koji obavljaju privatnu praksu mogu se udružiti u grupnu privatnu praksu.

Uvjete za osnivanje grupne privatne prakse iz stavka 3. ovoga članka uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora pravilnikom propisuje ministar.

Članak 12.

Privatnu praksu može samostalno obavljati magistar edukacijske rehabilitacije pod sljedećim uvjetima:

- da ima obrazovanje propisano ovim Zakonom,
- da ima položen stručni ispit,
- da ima odobrenje za samostalan rad,
- da je državljanin Republike Hrvatske,
- da je radno sposoban za obavljanje privatne prakse,
- da je potpuno poslovno sposoban,
- da raspolaže odgovarajućim prostorom,
- da raspolaže odgovarajućom opremom.

Zahtjev za obavljanje privatne prakse magistar edukacijske rehabilitacije podnosi Ministarstvu.

Ministar rješenjem odlučuje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje privatne prakse iz stavka 1. ovoga članka.

Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Uvjete za obavljanje privatne prakse magistara edukacijske rehabilitacije u pogledu prostora i opreme uz prethodno pribavljeno mišljenje Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora pravilnikom propisuje ministar.

Državljeni država članica Europske unije, mogu obavljati privatnu praksu pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, izuzev uvjeta iz podstavka 4., te moraju poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom edukacijsko-rehabilitacijskih usluga.

Stranci mogu obavljati privatnu praksu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj, pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, izuzev uvjeta iz podstavka 4. istoga stavka te poznavati hrvatski jezik najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom edukacijsko-rehabilitacijskih usluga.

Članak 13.

Magistar edukacijske rehabilitacije koji obavlja privatnu praksu može privremeno obustaviti rad.

Rad se može privremeno obustaviti zbog bolesti, vojne obveze, ako je magistar edukacijske rehabilitacije izabran ili imenovan na stalnu dužnost u određenim tijelima državne vlasti, odnosno jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, ako za taj rad prima plaću ili ako se zaposli u konzularnom ili diplomatskom predstavništvu ili zbog

drugoga opravdanog razloga. O toj činjenici magistar edukacijske rehabilitacije obvezan je obavijestiti Hrvatsku komoru edukacijskih rehabilitatora, ako je odsutan više od 30 radnih dana neprekidno u tijeku godine.

Magistar edukacijske rehabilitacije obvezan je podnijeti zahtjev za privremenom obustavom rada najkasnije u roku od osam dana od isteka roka iz stavka 2. ovoga članka, odnosno u roku od tri dana od dana prestanka razloga koji ga je u tome onemogućio.

Privremena obustava rada može trajati najdulje četiri godine.

Ministar rješenjem odlučuje o privremenoj obustavi rada.

Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 14.

Pravo na obavljanje privatne prakse prestaje:

- odjavom,
- po sili zakona, i
- rješenjem ministra.

Članak 15.

O prestanku obavljanja privatne prakse odjavom rješenjem odlučuje ministar.

Protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 16.

Pravo na obavljanje privatne prakse po sili zakona prestaje ako osoba koja ima odobrenje za rad:

1. umre,
2. izgubi trajno radnu sposobnost za obavljanje poslova,
3. izgubi poslovnu sposobnost potpuno ili djelomično,
4. izgubi odobrenje za samostalan rad,
5. počne obavljati drugu samostalnu djelatnost,
6. zasnuje radni odnos, odnosno počne obavljati drugu samostalnu djelatnost, osim u slučaju obustave rada iz članka 13. ovoga Zakona,
7. izgubi pravo raspolaganja prostorom, odnosno opremom,
8. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđena na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godine a nije primijenjena uvjetna osuda ili joj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti u trajanju duljem od jednog mjeseca do jedne godine.

O prestanku obavljanja privatne prakse po sili zakona rješenjem odlučuje ministar.

Protiv rješenja iz stavka 2. ovog članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga

rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 17.

Ministar rješenjem odlučuje o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse, ako se utvrđeni nedostaci u obavljanju poslova ne otklone u roku određenom rješenjem nadležnog tijela.

Ministar može rješenjem odlučiti o prestanku odobrenja za obavljanje privatne prakse magistru edukacijske rehabilitacije ako:

1. ne postupi u skladu sa člankom 13. ovoga Zakona,
2. prestane s radom bez odobrenja ministra,
3. ne obavlja poslove osobno.

Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, već se protiv toga rješenja može pokrenuti upravni spor.

Članak 18.

Najnižu cijenu rada privatnih magistara edukacijske rehabilitacije određuje Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora.

Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora odobrava i pojedinačnu cijenu edukacijsko-rehabilitacijskih usluga svakom magistru edukacijske rehabilitacije koji obavlja privatnu praksu.

Magistar edukacijske rehabilitacije koji obavlja privatnu praksu mora u prostoru obavljanja djelatnosti istaknuti cjenik svojih edukacijsko-rehabilitacijskih usluga na dostupnom i vidljivom mjestu.

Članak 19.

Magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije obvezni su u odnosu prema korisniku edukacijsko-rehabilitacijskih usluga postupati primjenjujući i poštujući odredbe Etičkog kodeksa edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti.

Članak 20.

Sve što magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije u obavljanju edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti saznaju o korisniku edukacijsko-rehabilitacijskih usluga obvezni su čuvati kao profesionalnu tajnu.

Podatke iz stavka 1. ovoga članka obvezne su čuvati kao profesionalnu tajnu i druge osobe kojima su ti podaci dostupni u obavljanju njihovih djelatnosti.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obvezne su podatke koje su saznale o korisniku edukacijsko-rehabilitacijskih usluga priopćiti na zahtjev Ministarstva, ministarstva nadležnog za zdravstvo, drugih tijela državne uprave u skladu s posebnim propisima, Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora ili sudbene vlasti.

Članak 21.

Način vođenja, čuvanja, prikupljanja i raspolaganja edukacijsko-rehabilitacijskom dokumentacijom pravilnikom će propisati ministar.

VII. HRVATSKA KOMORA EDUKACIJSKIH REHABILITATORA

Članak 22.

Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora (u daljnjem tekstu: Komora) jest samostalna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima.

Komora predstavlja i zastupa interese magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije.

Magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije koji obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost obvezno se udružuju u Komoru.

Komora ima svoj grb, znak, pečat i žigove.

Sjedište Komore je u Zagrebu.

Članak 23.

Komora obavlja sljedeće javne ovlasti:

- rješenjem odlučuje o davanju, obnavljanju i oduzimanju odobrenja za samostalan rad magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije,
- vodi Imenik magistara edukacijske rehabilitacije te Imenik sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije u Republici Hrvatskoj,
- vodi Imenik magistara edukacijske rehabilitacije koji obavljaju privatnu praksu u Republici Hrvatskoj,
- obavlja stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije.

Način provođenja stručnog nadzora iz stavka 1. podstavka 4. ovoga članka uz prethodnu suglasnost ministra općim aktom propisuje Komora.

Članak 24.

Osim javnih ovlasti iz članka 23. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

- prati, proučava i stručno nadzire obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,
- utvrđuje standarde, normative za edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost,
- određuje najnižu cijenu rada magistara edukacijske rehabilitacije koji obavljaju privatnu praksu,
- propisuje način oglašavanja i način isticanja naziva privatne prakse magistara edukacijske rehabilitacije,
- donosi Etički kodeks edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,

- daje stručno mišljenje tijekom pripreme propisa od utjecaja na razvoj edukacijsko-rehabilitacijske struke,
- zastupa članove Komore u zaštiti njihovih profesionalnih interesa,
- sudjeluje u utvrđivanju i verifikaciji programa stručnog usavršavanja magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije,
- propisuje sadržaj, rokove i postupak trajnog stručnog usavršavanja magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije,
- potiče i organizira stručno usavršavanje članova Komore,
- surađuje s drugim strukovnim udrugama, stručnim i znanstvenim institucijama u zemlji i inozemstvu,
- surađuje s državnim tijelima i tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u rješavanju pitanja značajnih za ostvarivanje zadaća edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti,
- utvrđuje disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije,
- provodi disciplinski postupak i izriče mjere za disciplinske povrede dužnosti magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije,
- brine za pravnu pomoć svojim članovima,
- surađuje s nadležnim inspekcijama,
- obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom, Statutom i drugim propisima Komore.

Članak 25.

Tijela Komore su Skupština, Upravni odbor, Nadzorni odbor, predsjednik i druga tijela utvrđena Statutom.

Ustrojstvo i tijela Komore te njihov, sastav, način izbora, prava i dužnosti uređuju se Statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 26.

Komora ima Statut.

Statut je temeljni opći akt Komore koji donosi Skupština Komore.

Na Statut Komore suglasnost daje ministar.

Statut Komore mora sadržavati odredbe o: nazivu i sjedištu, području na kojem Komora djeluje, unutarnjem ustrojstvu, tijelima Komore, njihovom sastavu, ovlastima, načinu odlučivanja, uvjetima i načinu izbora i opoziva, trajanju mandata te odgovornosti članova, imovini i raspolaganju s mogućom dobiti, načinu stjecanja imovine, ostvarivanju javnosti rada Komore, članstvu i članarini, pravima, obvezama i disciplinskoj odgovornosti članova, prestanku rada Komore te postupku s imovinom u slučaju prestanka rada Komore.

Članak 27.

Nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju njezinih javnih ovlasti provodi Ministarstvo.

U provođenju nadzora iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može od Komore tražiti odgovarajuća izvješća i podatke.

Izvješća i podatke iz stavka 2. ovoga članka Komora je obvezna dostaviti ministru u roku od 30 dana ili u istom roku izvijestiti o razlozima zbog kojih ih nije u mogućnosti dostaviti.

Komora je obvezna ministru podnijeti godišnje izvješće o radu do 1. ožujka iduće godine, za prethodnu godinu.

Članak 28.

Komora obavješćuje Ministarstvo, druga tijela državne uprave te nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, samoinicijativno ili na njihov zahtjev, o stanju i problemima u edukacijsko-rehabilitacijskoj struci i o mjerama koje bi trebalo poduzeti radi unapređenja edukacijsko-rehabilitacijske struke.

Komora surađuje s državnim tijelima i tijelima lokalne i područne (regionalne) samouprave u rješavanju problema u edukacijsko-rehabilitacijskoj struci.

Komora odlučuje o suradnji s drugim komorama, visokim učilištima, srednjoškolskim ustanovama, udrugama te drugim ustanovama i organizacijama u Republici Hrvatskoj i inozemstvu.

Članak 29.

Za ostvarivanje svojih ciljeva i izvršavanje zadaća Komora stječe sredstva:

- od upisnine,
- od članarine,
- iz drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore.

Iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju se sredstva za izvršavanje poslova iz članka 23. stavka 1. podstavka 4. ovoga Zakona koje Komora obavlja na temelju javnih ovlasti.

Članak 30.

Komora vodi Imenik magistara edukacijske rehabilitacije, Imenik sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije u Republici Hrvatskoj te Imenik magistara edukacijske rehabilitacije koji obavljaju privatnu praksu u Republici Hrvatskoj te druge evidencije određene zakonom i Statutom.

Članak 31.

Članovi Komore obvezni su uredno plaćati članarinu i podmirivati druge obveze prema Komori.

Visina članarine utvrđuje se odlukom Skupštine Komore.

Članak 32.

Osnivač Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora jest Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi i Savez defektologa Hrvatske.

VIII. STRUČNI NADZOR

Članak 33.

Komora obavlja stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije u svim pravnim osobama koje obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u dijelu koji se odnosi na edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost.

Komora provodi stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije koji obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u privatnoj praksi i kod privatnog poslodavca.

Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih edukacijsko-rehabilitacijskih usluga.

Komora je obvezna provesti stručni nadzor i na prijedlog fizičke ili pravne osobe kada za to postoje opravdani razlozi.

Postupak i način provođenja stručnog nadzora uz prethodnu suglasnost ministra općim aktom propisuje Komora.

Članak 34.

Stručni nadzor provodi Povjerenstvo za stručni nadzor (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo) koje imenuje Komora.

Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka obavlja sljedeće poslove:

1. izrađuje prijedlog liste magistara edukacijske rehabilitacije koji provode stručni nadzor,
2. donosi stručna mjerila za provođenje stručnog nadzora,
3. izrađuje godišnji plan stručnog nadzora,
4. vodi evidenciju o provedenom stručnom nadzoru i predloženim, odnosno poduzetim mjerama,
5. izrađuje godišnje izvješće o stručnom nadzoru,
6. obavlja i druge poslove u skladu sa Statutom i općim aktima Komore.

Članak 35.

Za provođenje stručnog nadzora može se imenovati magistar edukacijske rehabilitacije s odobrenjem za samostalan rad i s najmanje pet godina radnog iskustva u struci.

IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 36.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj magistar edukacijske rehabilitacije ako:

1. obavlja edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost protivno članku 3. ovoga Zakona,
2. obavlja privatnu praksu protivno članku 12. ovoga Zakona,
3. ne ispuní obvezu čuvanja profesionalne tajne (članak 20. stavak 1.),
4. onemogućí ili ometa provođenje stručnog nadzora (članak 33.),
5. ne otkloni nedostatke utvrđene stručnim nadzorom.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi i Savez defektologa Hrvatske osnovat će Hrvatsku komoru edukacijskih rehabilitatora u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Komora je obvezna u roku od šest mjeseci od dana osnivanja donijeti Statut.

Članak 38.

Magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije koji po osnovi ugovora o radu sa ustanovama ili drugim pravnim ili fizičkim osobama obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost ili samostalno obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost mogu i dalje obavljati edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost pod uvjetom da u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona steknu odobrenje za samostalan rad sukladno ovome Zakonu.

Magistri edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnici edukacijske rehabilitacije koji imaju položen stručni ispit ili su oslobođeni obveze polaganja stručnog ispita ili nisu bili obvezni polagati stručni ispit prema važećim propisima, mogu se u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona upisati u Imenik Komore koja će im nakon upisa izdati odobrenje za samostalan rad.

Članak 39.

Pravilnike za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Opće akte za čije je donošenje ovlaštena ovim Zakonom Komora će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 41.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE KONAČNOG PRIJEDLOG ZAKONA O EDUKACIJSKO-REHABILITACIJSKOJ DJELATNOSTI

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

U Republici Hrvatskoj nema zakona koji bi regulirao edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost, već su se interesi struke štitili samo putem strukovne udruge. Strategijom razvoja sustava socijalne skrbi koju je Vlada Republike Hrvatske donijela u travnju 2011. godine, kao jedna od mjera navedeno je donošenje zakona kojima se reguliraju djelatnosti putem strukovnih komora, pa tako i edukacijsko-rehabilitacijska djelatnost.

Edukacijski rehabilitatori (raniji naziv stručnjaka: defektolozi) su strukovna grupa radnika u odgoju i obrazovanju, socijalnoj skrbi, zdravstvu, profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju. Djelatnost edukacijskih rehabilitatora, kao sastavni dio odgojno-obrazovne, socijalne, zdravstvene i znanstvene djelatnosti, od interesa je za Republiku Hrvatsku.

Edukacijsko-rehabilitacijska djelatnost obuhvaća pojedinačno ili skupno usmjerene edukacijsko-rehabilitacijske postupke, mjere i sredstva utemeljene na načelima i spoznajama edukacijsko-rehabilitacijskih znanosti i prakse koja obuhvaća: rano otkrivanje, dijagnostiku, edukacijsko-rehabilitacijsku procjenu i ranu intervenciju, promicanje prava i potreba djece s teškoćama i osoba s invaliditetom, edukacijsko-rehabilitacijske individualne i grupne postupke te programe temeljene na procjenama i procesnom reguliranju, odgojno-obrazovni rad s djecom s teškoćama i osobama s invaliditetom, sudjelovanje u profesionalnoj orijentaciji i pružanje podrške u zapošljavanju, pružanje podrške drugim sustavima, suradnju i timski rad, edukacijske aktivnosti usmjerene na profesionalce i okolinu djece s teškoćama i osoba s invaliditetom, edukacijsko-rehabilitacijsku evaluaciju te stručna i znanstvena istraživanja.

Korisnici edukacijsko-rehabilitacijskih usluga su djeca s teškoćama u razvoju i sve dobne skupine osoba s invaliditetom koji imaju teškoće socijalnog uključivanja, a koje proizlaze iz posebnih potreba habilitacije, rehabilitacije, edukacije i podrške u svakodnevnom životu, neovisno o razvojnom, funkcionalnom ili bio-psiho-socijalnom porijeklu teškoća funkcioniranja. Otprilike 5% stanovništva su osobe s invaliditetom koje trebaju usluge edukacijskih rehabilitatora, kontinuirano tijekom cijelog života, rijetko samo tijekom ranog razvoja i školovanja, a u većem ili manjem obimu ciljane podrške.

Korisnici usluga savjetovanja, psiho-socijalne i edukacijske podrške su roditelji/skrbnici, drugi članovi obitelji i osobe koje su profesionalno i/ili uslugama vezane s djecom s teškoćama i osobama s invaliditetom, odnosno njihova uža i šira okolina.

U Republici Hrvatskoj edukacijski rehabilitatori obrazuju se na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu (ERF) Sveučilišta u Zagrebu. Visoka defektološka škola počela je s radom 1962. godine. Programi preddiplomskog, diplomskog i poslijediplomskog studija utemeljeni su na polisintezi interdisciplinarnih i transdisciplinarnih pristupa i suvremenih spoznaja iz rehabilitacijsko-edukacijskih, biomedicinskih, humanističkih te drugih društvenih znanosti, kao i različitih područja umjetnosti.

Na temelju upisnih kvota Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu moguće je procijeniti da je na ovom fakultetu od osnutka 1962. godine do danas diplomiralo između 1.350 i 1.500 defektologa profila komparativnog sadašnjem profilu edukacijskih rehabilitatora. Upisna kvota od upisa 30 studenata godišnje nije se mijenjala

desetljećima iako se kontinuirano pokazuje nedostatnom. Manjak edukacijskih rehabilitatora primjetan je i u velikim regionalnim središtima kao što su Zagreb, Split, Rijeka i Osijek. Sukladno propisanim standardima na području odgoja i obrazovanja i socijalne skrbi procjenjuje se da trenutno nedostaje minimalno 30% stručnjaka ovog profila. Prema Godišnjem statističkom izvješću o zaposlenicima u ustanovama socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj u 2008. godini bio je zaposlen svega 371 edukacijski rehabilitator, od čega većina, 320 u domovima socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

U domovima socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska 2008. godine broj edukacijskih rehabilitatora u odnosu na broj korisnika bio je u prosjeku jedan edukacijski rehabilitator na 16 korisnika. Posebno treba istaći da je iste godine u domovima za odrasle psihički bolesne osobe bilo 528 korisnika s mentalnom retardacijom, 190 osoba s tjelesnom invalidnošću, 83 s oštećenjem vida i 81 s oštećenjem sluha, a nije bio zaposlen niti jedan edukacijski rehabilitator.

U domovima socijalne skrbi za tjelesno i mentalno oštećenu djecu i odrasle čiji osnivač nije Republika Hrvatska prosječno je zaposlen jedan edukacijski rehabilitator na 68 korisnika. U domovima socijalne skrbi za starije i nemoćne čiji osnivač nije Republika Hrvatska bile su smještene 163 osobe s mentalnom retardacijom, a nije bio zaposlen niti jedan edukacijski rehabilitator.

S obzirom na ukupan broj zaposlenika u ustanovama socijalne skrbi udio zaposlenih edukacijskih rehabilitatora je svega 3%, kod domova čiji je osnivač Republika Hrvatska nešto je veći - 5,7%, dok je u domovima čiji osnivač nije Republika Hrvatska neznatnih 0,3%.

Prema podacima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa u ustanovama za predškolski odgoj i naobrazbu 2008. godine bilo je uključeno 4.266 djece s teškoćama u razvoju, a zaposleno svega 148 stručnjaka edukacijsko-rehabilitacijskog profila (uključujući i logopede), što znači prosječno jedan od navedenih stručnjaka na 29 djece. Istaknuto je da svega jedan stručni suradnik (ili pedagog ili psiholog ili edukacijski rehabilitator) dolazi na 276 djece predškolske dobi.

Prema izvješću Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) iz 2007. u Republici Hrvatskoj je oko 13.000 registrirane djece i adolescenata s teškoćama u razvoju; od ove ukupne brojke, 10.000 djece je smješteno u redovite škole, a 3.000 u posebne ustanove odgoja i obrazovanja; 40% ove djece u redovitim školama pohađaju djelomične programe, dok ih je 60% u cijelosti integrirano. Stručna podrška u procesu obrazovanja i rehabilitacije, koja se nudi integriranoj školskoj djeci još je uvijek nedostatna, budući da škole zapošljavaju neadekvatan broj stručnih suradnika (pedagoga, psihologa i defektologa).

Savjetodavni rad edukacijskih rehabilitatora i stručno zastupanje u ostvarivanju i zaštiti prava te u dostupnosti kvalitetne usluge u interesu su i države i korisnika usluga. Mjere osiguravanja dostupnosti prava na individualnoj razini, pozitivne i negativne mjere kontrole nad korištenjem prava iz različitih sustava, imale bi značajne ekonomske učinke na društvo.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonom uređuje se sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti, dužnosti, stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske

rehabilitacije te nad provođenjem edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti u Republici Hrvatskoj kao djelatnosti od javnog interesa za Republiku Hrvatsku.

Ovim zakonom cjelovito se i jedinstveno uređuje djelatnost edukacijskih rehabilitatora, što je posebno važno s obzirom da ova struka djeluje u više resora i područja djelovanja. Od posebnog je interesa uređenje ove djelatnosti kao važnog preduvjeta brže i kvalitetnije implementacije proklamirane nacionalne politike socijalnog uključivanja djece s teškoćama i osoba s invaliditetom, ali i unapređenja prava ovih građana.

Za korisnike usluga posebno je važno što će se implementacijom ovoga zakona regulirati sivo tržište usluga upitne kvalitete, poticati regulirana privatna praksa, smanjiti broj nestručnih zamjena na radnim mjestima edukacijskih rehabilitatora, pratiti potrebe za kadrovima određenih specijalnosti i poticati razvoj novih usluga i mreže pružatelja usluga. Strukovno unapređenje koje se očekuje kao posljedica ovoga zakona, direktno će se odraziti na životne ishode korisnika usluga i njihovu socijalnu okolinu.

Osnaživanje identiteta, podizanje strukovne etike, poticanje stručnog razvoja svakog pojedinog edukacijskog rehabilitatora, bit će snažan doprinos razvoju i ugledu struke te boljem pozicioniranju i jasnijoj društvenoj ulozi ove struke. Stručni razvoj u vidu ekspanzije znanstveno utemeljene prakse, uređenje obveza i odgovornosti stručnjaka, ujednačavanje kvalitete usluga i definiranje strukovnih ovlasti s obzirom na različite programe studija, temeljni su ciljevi zbog kojih se predlaže donošenje ovoga zakona.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članke 1. - 2.

Ovim se člancima uređuje predmet uređivanja ovog Zakona, a to je sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije u Republici Hrvatskoj te ustroj, djelokrug i javne ovlasti Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora.

Člankom 2. definira se edukacijsko-rehabilitacijska djelatnost i njezin obuhvat.

Uz članke 3. - 10.

Ovim se člancima uređuju uvjeti za obavljanje edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti.

Članci sadrže i odredbe o odobrenju za samostalan rad magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije.

Ovim člancima uređuje se i pitanje stručnog usavršavanja magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije. Ove osobe imaju pravo i obvezu stručnog usavršavanja, stalnim obnavljanjem stečenih znanja i usvajanjem novih znanja i vještina, u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja edukacijske rehabilitacije.

Uz članke 11. - 21.

Navedenim člancima uređuje se organizacija i način obavljanja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti.

Magistar edukacijske rehabilitacije, odnosno sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije, može obavljati edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u radnom odnosu ili u privatnoj praksi.

Magistar edukacijske rehabilitacije i sveučilišni prvostupnik edukacijske rehabilitacije u radnom odnosu obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u ustanovama u kojima se obavlja djelatnost zdravstva, znanosti, odgoja i obrazovanja i socijalne skrbi.

Uz članke 22.- 32.

Navedenim člancima uređuje se Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora.

Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora jest samostalna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima.

Komora predstavlja i zastupa interese magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije.

Uz članke 33. - 35.

Navedenim člancima uređuje se stručni nadzor.

Hrvatska komora edukacijskih rehabilitatora obavlja stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije u svim pravnim osobama koje obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u dijelu koji se odnosi na edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost.

Komora provodi stručni nadzor nad radom magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije koji obavljaju edukacijsko-rehabilitacijsku djelatnost u privatnoj praksi i kod privatnog poslodavca.

Stručni nadzor obuhvaća ocjenu stručnosti i etičnosti obavljanja edukacijsko-rehabilitacijske djelatnosti te kakvoće i opsega izvršenih edukacijsko-rehabilitacijsku usluga.

Uz članak 36.

Navedeni članak sadrži kaznene odredbe.

Uz članke 37. - 40.

Navedeni članci sadrže prijelazne i završne odredbe.

Uz članak 41.

Uređuje se dan stupanja Zakona na snagu.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za osnivanje i početak rada Hrvatske komore edukacijskih rehabilitatora osigurana su sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2011. godinu, u razdjelu Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, u iznosu od 20.000,00 kuna, a ostale troškove osigurat će Savez defektologa Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na sjednici održanoj dana 15. travnja 2011. godine prihvatio Prijedlog zakona o edukacijsko-rehabilitacijskoj djelatnosti, te uputio predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Prihvaćajući prijedlog zastupnice mr. sc. Tatjane Šimac-Bonačić, zakonskim prijedlogom razrađene su razlike između magistara edukacijske rehabilitacije i sveučilišnih prvostupnika edukacijske rehabilitacije.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U saborskoj raspravi navedeno je da se radi o malom broju osoba koje obavljaju ovu djelatnost, te da Komora s tako malim brojem članova neće biti u mogućnosti štititi interese struke.

Budući da je Zakonom o socijalnoj skrbi (Narodne novine, broj 57/2011), člankom 272., stavkom 2., propisano da se strukovne komore mogu udruživati, nije bilo razloga za prihvaćanje navedene primjedbe.